

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2102/2019
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Јавно-комуналног стамбеног предузећа „Зајечар“ у Зајечару, чији је пуномоћник Мирољуб Трајковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Петар Здравковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 525/18 од 13.02.2019. године, у седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 525/18 од 13.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 525/18 од 13.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 1914/2016 од 16.12.2016 године, ставом првим изреке, одлучено је да остаје на снази закључак о извршењу извршитеља Миће Ивковића из ... И.Ивк 881/13 од 26.11.2013. године од 26.11.2013. године у обавезујућем делу за главни дуг од 96.304,44 динара са законском затезном каматом од 26.11.2004. године па до коначне исплате, као и за трошкове извршног поступка у износу 12.993,15 динара, док се укида закључак о извршењу И.Ивк 881/13 од 26.11.2013. године у преосталом обавезујућем делу за износ 43.497,88 динара са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 59.752,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 525/18 од 13.02.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, а по оцени Врховног касационог суда потребно је да се размотре правна питања од општег интереса

или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права у погледу настанка и доспелости обавезе плаћања накнаде за испоручену топлотну енергију. Обавеза настаје закључењем уговора у писаној форми између енергетског субјекта и корисника (купца) топлотне енергије, а уколико уговор није закључен у писаној форми, сматра се да је уговорни однос настао даном испоруке топлотне енергије, што произлази из општих правила Закона о облигационим односима и Одлуке тужиоца. Нижестепени судови су изразили став да је тужени, као регистровани купац топлотне енергије, пасивно легитимисан у овом спору и да је у обавези да тужиоцу исплати накнаду за испоручену топлотну енергију, што је у складу са усаглашеном судском праксом у тумачењу и примени права. Тужени у ревизији указује на чињенична и правна питања конкретног спора, а одлука коју прилаже није доказ о различитом поступању судова у истој чињеничној и правној ситуацији, као што је конкретна, као ни различитом поступању судова о истом захтеву, као што је конкретан, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 468. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности), ревизија није дозвољена.

С обзиром да се у конкретном случају ради о спору мале вредности, ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе чл. 468. и 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић